

te have med til 3 dages forbrug, nogle til 7 dages forbrug og nogle til, hvad ved jeg.

Det, Schengen går ind og gør her, er en lettelse for borgerne, for det giver ensartede regler, hvor alle har lov til at medbringe et forbrug til 30 dage. Og det, der så sker, er, at ingen – ingen – er tvunget til at have en attest, man kan rejse, men folk, der er på metadon, folk, der får morfin, kan som en sikkerhed få sådan en attest med sig, hvis de ønsker det, så de ikke risikerer ikke at kunne bevise, at det er til medicinsk brug.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Skulle vi nu ikke tage at holde fast i, hvad det her egentlig går ud på!

Hele årsagen til den diskussion, vi har her, har sådan set hverken noget med EU eller Schengen at gøre. Det er i virkeligheden et selvskabt dansk problem, som giver en reaktion hos alle fornuftigt tænkende mennesker, politikere som befolkning, som siger, at en sådan indretning af dette her er – undskyld udtrykket – tæt på at være komplet idiotisk.

Derfor gør man sig nogle overvejelser over, hvordan og hvorledes man kan indrette det på en sådan måde, så man ikke samtidig med, at man afskaffer passet, for at det skal være lettere for folk at rejse, skal indføre en ny form for attestation, der er bøvlet, besværlig og omkostningsfuld for befolkningen.

Det, der løses med det her forslag, er, at nu kan man klart sige til den danske befolkning: Kære venner, dette forslag var måske ikke det mest geniale, der var udtænkt, derfor bliver det lavet om, og derfor falder alt på plads til den tilfredshed, som befolkningen forhåbentlig skal have, ved at man siger, at det her var en storm i et glas vand.

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gerne præcisere, at jeg synes, det er mærkeligt, at vi er nået til en tilstand, hvor vi står og laver første behandling under andenbehandlingen.

Jeg vil gerne over for fru Birthe Skaarup præcisere, at dette her har efter Venstres opfattelse intet med EU og Schengen at gøre. Vi får nu præciseret nogle bedre forhold for vores borgere, hvilket vi har givet udtryk for i vores betænkningens bidrag, og derfor synes jeg, at det ville klæde bl.a. fru Birthe Skaarup i denne sammenhæng at fokusere lidt mere på, at der for en

gangs skyld er en fordel ved en Schengen- og EU-aftale for de danske borgere.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jamen jeg husker udmærket hr. Preben Rudiengaards første bemærkning til det her forslag, og den var, at Venstre ikke stemte imod. Det gør de så heller ikke nu, og det er jo udmærket.

Så vil jeg godt sige, at vi er da udmærket klar over i Dansk Folkeparti, at det har noget at gøre med, at det her forslag faktisk skulle have været lanceret allerede i april måned 1997, og det blev det så ikke. Nu kom det pludselig frem i pressen den 10. marts, og der rejste sig en storm, og hvad var det, vi hørte, at udmeldingen var? Jo, det var, at nu skulle borgerne betale 300 kr. for en attest via deres læge og Sundhedsstyrelsen.

Det er da klart, at borgerne bliver komplet forvirrede over det her, og det er faktisk baggrunden for, at vi i dag bl.a. siger, at der er noget rivravruskende galt, og at regeringen er taget på sengen.

Desuden vil jeg godt sige, at jeg er udmærket klar over, at de, der er i metadonbehandling, hele tiden har skulle have en attest, når de udførte euforiserende stoffer.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Jeg skal hermed afbryde mødet og fastsætte et nyt møde til i dag, torsdag den 22. marts 2001, kl. 10.30, med følgende dagsorden: (Se indledningen til næste møde).

Mødet hævet kl. 10.26